

Panama Papers: politiek blijft in de luwte over Dexia

Date : 9 april 2016

Er

komt opvallend weinig reactie vanuit politieke hoek op de berichten dat Dexia via haar Luxemburgse dochter zowat de [belangrijkste opdrachtgever](#) was van het nu omstreden Panamese bureau Mossack Fonseca. Dat mag niet verbazen. Decennia lang hebben alle klassieke politieke partijen zich financieel gelaafd aan de goedbetaalde bestuurdersmandaten die van ver of van dicht te maken hadden met Dexia, nu Belfius. De huidige stilte is des te verbazender wanneer we zien hoeveel miljarden overheidsgeld in 2008 naar de bank zijn gevloeid om de zaak recht te houden. Enkel Groen en N-VA hebben zich tot nu toe publiek uitgelaten, niet toevallig twee partijen die nooit bestuurders hebben gehad in de Dexia-groep. N-VA komt ook sterker uit de strijd tegenover Arco en ACW die opnieuw in de brokken deelt. **Verder stoten we ook op een opmerkelijke band met de Rijkste Belg, de familie de Spoelberch.**

Laten we ons in deze analyse focussen op het jaar 2010. Op 30 september 2008 kwam de Belgische belastingbetaler een eerste keer tussen in de redding van de Dexia-groep. België legde 3 miljard euro op tafel, de helft van de reddingsoperatie van in totaal 6 miljard euro. De federale overheid zorgde voor 1 miljard, Vlaanderen voor een half miljard, Wallonië voor 350 miljoen en Brussel voor 150 miljoen euro. Daar bovenop was de Gemeentelijke Holding goed voor 500 miljoen euro, Arco – ACW voor 350 miljoen en de verzekeringsmaatschappij Ethias,

PS-gestuurd, voor 150 miljoen euro.

Ondanks die massale overheidstussenkomst bleef Dexia via haar Luxemburgse dochter Panamese vennootschappen verkopen. Uit de Panama Papers blijkt dat Dexia in België op de hoogte was van het offshore reilen en zeilen in Luxemburg.

Welke publieke figuren moeten zich hier zorgen maken? Maken we een analyse van de raad van bestuur van Dexia NV, moeder van zowel Dexia Bank België als Dexia Banque Internationale à Luxembourg (BIL). 14 % van Dexia was in 2010 in handen van de Gemeentelijke Holding, 13,8 % van Arco, 5,7 % van de federale overheid, 5,7 % van de gewesten en 5 % van Ethias.

Bestuurder bij Dexia Banque Internationale à Luxembourg was wijlen **Jean-Luc Dehaene**, vroegere federale premier en ter hulp geroepen om de redding van Dexia te begeleiden. Maar Dehaene was meer dan dat. Na zijn premierschap stapte Dehaene in een viertal raden van bestuur van bedrijven. Zo was hij ook bestuurder van AB Inbev waar hij onder meer [Rodolphe de Spoelberch](#) ontmoette, Rijkste Belg en gebruiker van de Panamese connectie.

Een andere opmerkelijke bestuurder van de BIL was **Jacques graaf Rogge**, de man die van van 2001 tot 2013 voorzitter was van het Internationaal Olympisch Comité. Hij kreeg de bijnaam Mister Clean om zijn harde aanpak van het dopinggebruik in de sport. Minder bekend, maar in deze kontekst wel opmerkelijk, is dat Rogge van 2005 tot 2007 bestuurder was bij het Fonds InBev-Baillet Latour, een aandeelhouder gelieerd aan de familiale aandeelhouders van bierbrouwerij AB InBev. Het Fonds ondersteunt met de dividenden van AB Inbev onder andere culturele, medische en wetenschappelijke projecten. Wegens tijdsgebrek verliet Rogge het fonds, maar hij keerde in 2013 terug. Hier loopt dus een tweede band vanuit Luxemburg naar de familie de Spoelberch.

Ook toenmalig topbankier **Axel Miller** was bestuurder in Luxemburg bij de BIL. Miller is nu topman van de [groep D'leteren](#), de invoerder van Volkswagen in België, in handen van de gelijknamige familie.

In België vinden we Jean-Luc Dehaene opnieuw terug als voorzitter van de NV Dexia. Nu is hij onder meer in het gezelschap van Francis Vermeiren.

Francis Vermeiren is een oude rot in het Dexia verhaal. Als Open VLD burgemeester van Zaventem zetelde hij voor de Gemeentelijke Holding in Dexia. Vermeiren was sedert 1999 voorzitter van de Gemeentelijke Holding en zou dat blijven tot de Holding in 2011 in vereffening ging.

Een andere politieke vertegenwoordiger was **Serge Kubla**, van 1999 tot 2004 minister van Economie, KMO's, Onderzoek en Nieuwe Technologieën in de Waalse Regering, waarna hij van 2004 tot 2009 voorzitter was van de MR-fractie in het Waals Parlement. Op 24 februari 2015 werd hij aangehouden op verdenking van corruptie met betrekking tot investeringen in de Democratische Republiek Congo. Op 28 februari 2015 nam hij daarom ontslag als burgemeester van Waterloo.

Voor Arco vinden we topvrouw **Francine Swiggers** terug in de raad van bestuur van Dexia, samen met haar collega **Marc Tinant**. Zoals bekend wil Arco dat haar 780.000 coöperanten een staatswaarborg kunnen genieten als vergoeding binnen het Dexia-débâcle. Dat dossier weegt in totaal 1,5 miljard euro.

Het Panamese Dexia verhaal stopte eind 2011. Op 6 oktober 2011 redde en nationaliseerde de Belgische regering Dexia Bank België door nog eens 4 miljard euro belastinggeld op tafel te leggen. Dat bedrag kwam boven op 54 miljard euro aan staatsgaranties om de restbank te stutten. De verkoop van Banque Internationale à Luxembourg volgde in december 2011.

Peter Dedecker, N-VA kamerlid die zowat op zijn eentje de strijd voerde tegen de rol van Arco in Dexia en die zich verzette tegen de mogelijke uitbetaling van gedupeerde Arco-beleggers, vraagt dat de betrokkenen zich zouden verantwoorden voor het parlement. Maar voor de rest blijft het oorverdovend stil in de politieke wereld. Die hoopt in het geniep dat de nieuwe terreur-aanhoudingen en de federale begroting Dexia stilletjes zullen ondersneeuwen.